

(P)

Teatrul „Toma Caragiu” Ploiești

Scurt istoric

Tradițiile unor reprezentații teatrale sunt foarte vechi în Ploiești (încercări de înjghebare a unei trupe locale, turnee ale unor actori bucureșteni și ale unor celebre trupe particulare). În ciuda acestora, o instituție profesionistă nu a existat până acum o jumătate de veac.

Inaugurarea Teatrului de Stat Ploiești a avut loc la 7 aprilie 1949, cu comedia **O scrisoare pierdută** de I.L.Caragiale în regia lui Nicolae Kirîțescu.

Anul 1953 a fost extrem de important pentru evoluția teatrului ploieștean. În fotoliul directorial a fost numit tânărul (28 ani) și extraordinarul om de teatru **Toma Caragiu**, directorat strălucit ce a durat până în 1965.

În septembrie 1952 a luat ființă **Secția de Păpuși „Ciufulici”** a teatrului, căreia i s-a repartizat un spațiu propriu, în actuala clădire, complet modernizată și adaptată cerințelor scenei, iar în mai 1957, la inițiativa lui Toma Caragiu și a unei echipe de excepționali creatori: Sandu Anastasescu – umorist și textier, Alexe Marcovici – actor și regizor și Nelu Danielescu – compozitor și dirijor, a fost creată **Secția de Estradă (Trupa de revistă „Majestic”** de azi), care funcționează în aceeași locație cu Secția Dramă.

La 6 septembrie 1991, prin decizia nr. 650, teatrului i s-a atribuit denumirea de **Teatrul „Toma Caragiu” Ploiești**. Începând cu anul 1999, teatrul a trecut sub jurisdicția municipității.

Pe lângă directoratul eficient al lui Toma Caragiu se desprind ca foarte bune, productive și uneori strălucite, directoratele lui **Emil Mandric** (1965 – 1968) prin consolidarea trupei, **Marcel Anghelescu** – Artist al poporului (1971–1973), prin dăruirea și numărul mare de premiere și reprezentații, remarcabilul actor **Corneliu Revent** (1974–1984) prin întărirea și cristalizarea trupei actricești, invitarea unor importanți regizori și scenografi, renovarea radicală a clădirii (distrusă parțial la cutremurul din 1977), încastrarea teatrului într-un bloc de locuințe, fiind dotat cu birouri și foaiere mari și elegante, direcție continuată cu rezultate notabile de ulterioarele conducători : **Harry Eliad** și **Ioan Dan Nicolescu**.

Din 1991, la pupitrul de comandă se află **Lucian Sabados** – director general.

Primele inițiative: completarea colectivului artistic și asumarea regiei unor spectacole cu vocație la public; deschiderea, la 1 iunie 1994 a unui nou șantier, pentru efectuarea unor reparații capitale după cutremurele din 1986 și 1990.

După 4 ani, la 30 ianuarie 1998, teatrul s-a reîntors la sediul său, complet modernizat, dispunând de o sală și scenă moderne, elegante, atât ca aspect arhitectural, cât și, mai ales, la nivelul dotărilor tehnice de ultimă oră.

O privire retrospectivă asupra unei activități de peste o jumătate de veac a teatrului nostru atestă că drumul său ascendent a fost marcat de mari și importante personalități artistice: **regizori** – Valeriu Moiescu, Emil Mandric, Radu Penciulescu, György Harag, Ion Cojar, Alexandru Tatos, Alexa Visarion, Aureliu Marea, Letiția Popa, Dragoș Galgoțiu, Gelu Colceag, Felix Alexa, Alexander Hausvater, Cristian Juncu, Radu Afrim ș.a.; **scenografi** – Florica Mălureanu, Vittorio Holtier, Vintilă Făcăianu, Irina Borovski, Daniel Răduță, Ștefan Caragiu, Viorica Petrovici ș.a.; **actori** – Toma Caragiu, Marcel Anghelescu, Mihai Mereuță, Nelly Constantinescu, Aristide Teică, Margareta Pogonat, Ștefan Bănică, Dumitru Furdui, Corneliu Revent, Zephy Alșec, Dumitru Palade, Elena Albu, Eusebiu Ștefănescu, Valentin Popescu, Marian Râlea, Lucia Ștefănescu, Raluca Zamfirescu, Alexandru Pandele, Mihai Coadă și mulți, mulți alții.

Teatrul și-a intensificat în ultimii ani participările la festivaluri naționale și internaționale (tradiție inaugurată strălucit în 1977 de lungul turneu în Japonia), premiul cel mai onorant fiind obținut în 2001 pentru scenografia spectacolului

Don Perimplin și Belisa de F.G.Lorca la Bienala de scenografie de la Novi-Sad. Același spectacol a obținut Premiul de regie la Festivalul Internațional de la Tg. Mureș în 2003: recent (10–14 iunie 2004), spectacolul **Nevrozele sexuale ale părinților noștri** de Lukas Bărfus a fost încununat cu 4 Premii.

Impulsionate de foarte bunele condiții tehnice și importanta susținere financiară și morală a administrației locale, toate cele trei secții ale teatrului și-au propus programe repertoriale importante, incluzând reprezentarea unor texte fundamentale ale dramaturgiei universale, dar și texte și autori contemporani din spațiul românesc, european și american.

Astfel, la **Secția Dramă, Evenimentul „Arrabal”** din iunie 1995 a fost continuat după 1998 prin propunerea unor texte contemporane din creația lui George Astaloș, Christian Palustran, Nicolae Breban, Raffy Shart, Michael Frayn, Lukas Bărfus, Jean Dell și Gérald Sibleyras.

Mari spectacole ale Secției Dramă au plecat de la autori consacrați ai secolului XX, precum: Maxim Gorki, Mihail Bulgakov, Federico García Lorca, Stanislaw Witkiewicz, Eduardo de Filippo, Dario Fo.

Momentul actual – **stagiunea 2004–2005** – face apel, grație maturizării trupei actoricești, la cei doi titani ai dramaturgiei universale, Shakespeare și A.P.Cehov. Este semnul declanșării unor mari energii și ambiții profesionale, al cristalizării unei atitudini artistice, care tinde să coaguleze o imagine simptomatică în concertul mișcării teatrale naționale.

Secția Revistă (Teatrul „Majestic”) continuă seria marilor succese naționale din deceniul al IX-lea prin cultivarea genului, dificil, dar strălucitor, al *super-show*-ului, laolaltă cu spectacolele de revistă dedicate copiilor, și a comediilor muzicale. În ultimii ani s-a ajuns la un echilibru și o valoare a compartimentului proziștilor și a celui muzical (soliști vocali și orchestră) garantul calității constituindu-l omogenitatea, continuitatea și experiența echipei de realizatori ce lucrează împreună din 1992.

Secția de Păpuși (Teatrul „Ciufulici”), după 1995, prin cooptarea ca regizor artistic a marelui artist și pedagog Cristian Pepino, a dobândit un nou suflu și strălucire artistică, precum și recunoașterea, la nivel național, grație obținerii unor premii naționale importante.

Macbeth de Shakespeare. Regia: Aureliu Manea. Cu: Dumitru PALADE, Radu PANAMARENCO, Corneliu REVENT, Marius IONESCU, Silvia NĂSTASE, Cornel CIUPERCESCU.

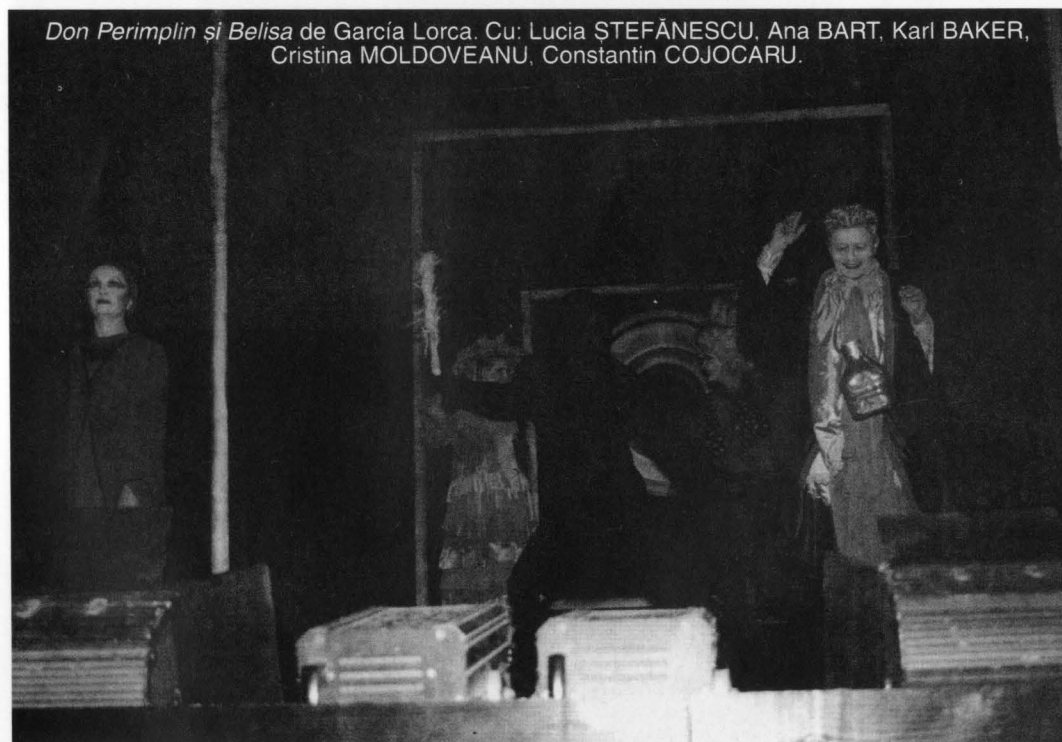
Nebunul și călugărița de Stanislav Witkiewicz. Regia: Alexander Hausvater.
Cu: Mihai COADĂ, Carmen CIORCILĂ, Ilie GĂLEA, Ioan COMAN, Nadiana SĂLĂGEAN.

Imagine din spectacolul *Casa Zoikăi* de Mihail BULGAKOV. Regia: L. Sabados.

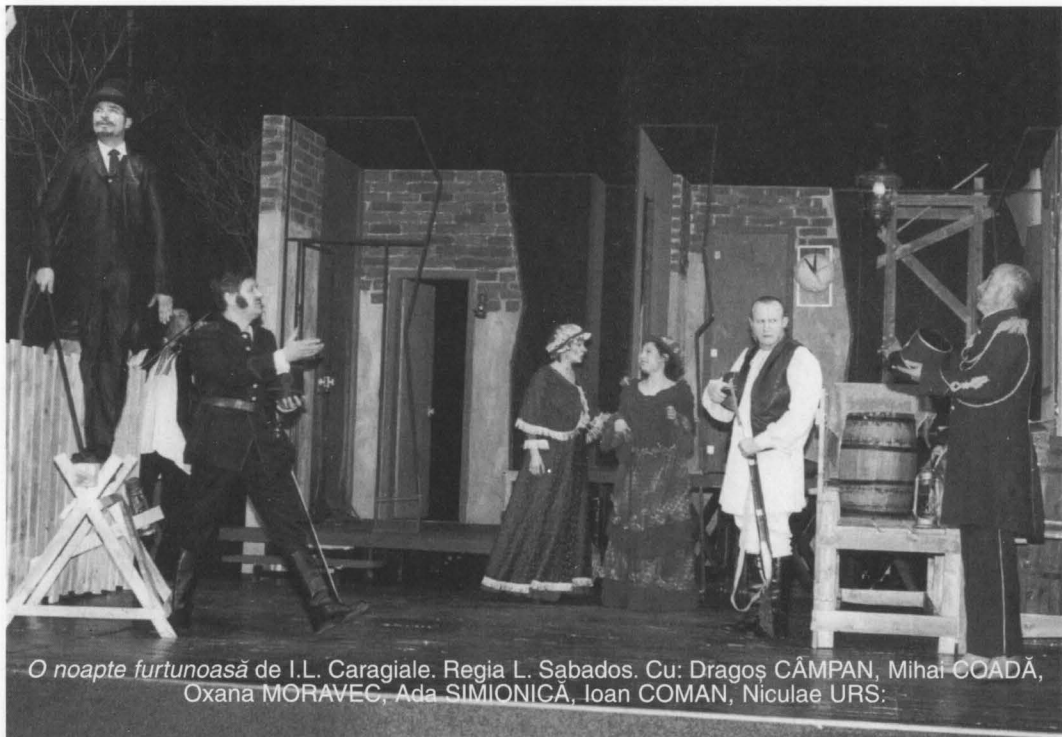

Conversație după înmormântare de Yasmina Reza. Cu: Lucia ȘTEFĂNESCU, Al. PALADE, Raluca ZAMFIRESCU, Claudiu ISTODOR, Ioan COMAN, Oxana MORAVEC.

Don Perimplin și Belisa de Garcíá Lorca. Cu: Lucia ȘTEFĂNESCU, Ana BART, Karl BAKER, Cristina MOLDOVEANU, Constantin COJOCARU.

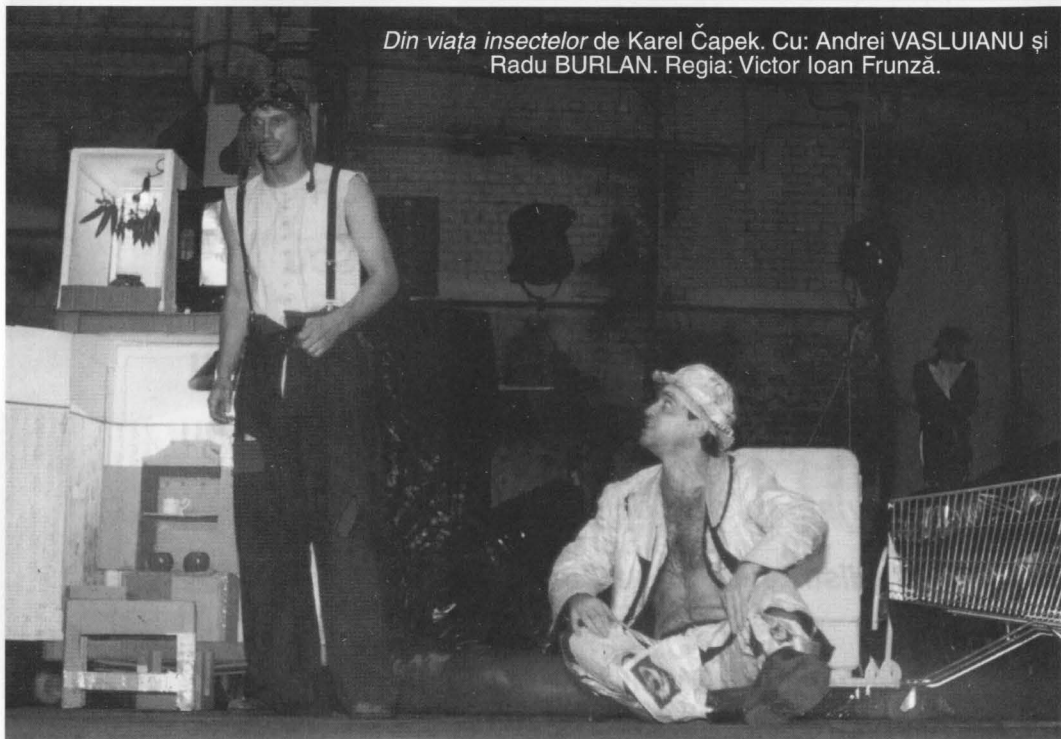

O noapte furtunoasă de I.L. Caragiale. Regia L. Sabados. Cu: Dragoș CÂMPAN, Mihai COADĂ, Oxana MORAVEC, Ada SIMIONICĂ, Ioan COMAN, Niculae URS:

Vassa Jeleznova (Mama) de Maxim Gorki. Cu: Mihai COADĂ, Nadiana SĂLĂGEAN, Tudor SMOLEANU, Niculae URS, Roxana IVANCIU, Oxana MORAVEC, Ioan COMAN, Raluca ZAMFIRESCU.

Din viața insectelor de Karel Čapek. Cu: Andrei VASLUIANU și Radu BURLAN. Regia: Victor Ioan Frunză.

Nvrozele sexuale ale părinților noștri de Lukáš Bärffuss.
Regia: Radu Afrim. Cu: Mihai CALOTĂ,
Elena POPA, Constantin COJOCARU.

